

Є в кожній людини рідне древо —
Як зірка чи як мати. Доки грім,
Захекана сокира чи пила
Не вб'ють його, душа росте і квітне.

Залежність незбагненна і сувора
Від неба і землі. А як знайти
Свою зорю і дерево своє,
Свою небесну і земну родину?

Ні, не одразу розгадаєш дух
Спорідненого світла, таємницю
Руки своєї в жилавім листку.

Шукаєш деревини і світила,
Але знаходиш матір. Скрізь вона —
І в променях, і в коренях, і в дзвонах.

1979